

пропастъ“, въ романа си „Светославъ Тертеръ“, въ „Легенди за Царевецъ“ и т. н. Вазовъ оживи нашето минало. Въ романа „Подъ Игото“, въ поемитъ „Епопея на забравенитъ“ и въ стихосбиркитъ си „Прѣпоречъ и Гусла“, „Тжигитъ на България“, „Избавление“ и др. той възпѣ борбитъ ни за освобождение. Въ стихосбиркитъ „Сливница“, „Подъ грѣма на победитъ“, „Пѣсни за Македония“, „Нови екове“ и редъ разкази, той възпѣ победнитъ войни — Сръбско-българската, Балканската и Европейската — които българския народъ води за своето обединение. Въ пжтеписитъ си: „Великата рилска пустиня“, „Въ недрата на Родопитъ“, въ стихосбиркитъ си: „Поля и гори“, „Скитнишки пѣсни“ и въ още много други стихотворения и разкази той описа ненагледната хубостъ на българската земя. Вазовъ е отразилъ въ своето творчество не само всички важни исторически моменти на нашия народъ; той е изпѣлъ сладкозвучни пѣсни за всички български краища. За Македония въ „Пѣсни за Македония“, за Тракия въ стихосбирката „Подъ грѣма на победитъ“, за Добруджа въ „Нови екове“ и т. н. Той е пѣвеца на обединена, цѣлокупна България. За това го и наричаме народенъ поетъ.

За себе си той казва:

„И мойто битие всецѣло слѣхъ съ битието на народа.“

Творчеството на Иванъ Вазовъ е поетичната история на България — българската история въ пѣсни.

Великото въ произведенията на Вазовъ е любовта му къмъ България, къмъ родината. И любовта му е безкористна, чиста — любовта на светецъ. Въ това отношение той е като Левски. Вазовъ е Левски на нашата литература. Той презъ цѣлия си животъ учи и възпитава българския народъ да обича България и да я защитава съ цената на живота си.

„Въ духа на цѣли поколѣния
пѣхъ
Любовъ къмъ свойто, вѣра
въ себе“

И когато презъ Голѣмата война, неговитъ ученици — българскитъ юнаци удивиха свѣта съ победитъ си, поетътъ облекчително си въздъхна:

„Орахме, сѣхме въ нивата
народна —

И не било на халось...“

Вазовъ е учелъ на родолюбие не само своитъ съвременници, отъ него ще се учатъ какъ да обичатъ България и всички бждещи поколѣния.

Иванъ Вазовъ е нашиятъ народенъ учителъ.

Българчета, четете Вазовъ! Той ще ви направи достойни приемници на вашитъ дѣди и прадѣди!

И. Волень